

ליזמיות חנות "יד שניה"

לאהלה, אילנה ועירית

החנות קמה בתקופת תפר משמעותית, בין שיתופיות להפרטה. בהתחלה היה לנו הכל, וכל מה שהיה חסר, יכולנו להשיג מחברים או פשוט לבקש מהקיבוץ שיקנה לנו.

את הבגדים והמצעים קיבלנו ממחסן-הבגדים. את הרהיטים, מכשירי החשמל ואביזרים בסיסיים לתחילת החיים כבוגרים – קיבלנו מהקיבוץ.

ואז באה ההפרטה. מחסן הבגדים כבר לא הזמין ילדים למדוד "בגדי בוקר" ו"בגדי ערב" בתחילתה של כל עונה. המתפרה הפסיקה לייצר חליפות לקראת ראש השנה ופסח עבור כל ילדי הקיבוץ. גם הרהיטים וחפצים כבר היה קשה להשיג, כי כל אחד שמר במחסן ליד הבית, למקרה שאחד הילדים יעבור לדירת-רווקים. ולשמחתנו, פתחתן ביוזמה מבורכת, בה כולנו יצאנו נשכרים. יכולנו למצוא כל מה שרצינו, וגם היתה לנו האפשרות להרוויח מהבגדים והחפצים, שאינם בשימוש יותר.

כרווקים – נעזרנו רבות בחנות כדי להתחיל את דרכנו כבוגרים. כזוגות צעירים, מצאנו בחנות כל מה שצריך לריהוט הבית, לטיפול בתינוק ובאבזור המטבח. לא קנינו כמעט שום דבר חדש. היה כאן הכל. כהורים – מילאנו את ארון הבגדים בכל-טוב, שלא לדבר על משחקים, ספרים ועוד שמונצים מגניבים, שאפשר למצוא רק במקומות מיוחדים כאלה. היו המון מציאות, חלקן בהגדרה של "ישן במצב טוב", וחלקן "כמו חדש".

כמה פעמים מצאנו בגד כל-כך יפה, שבחרנו ללבוש אותו כ"בגד ערב" בארוחת שישי בחדר-האוכל? וכמה פעמים ראינו מכר לובש בגד, שאנחנו מסרנו, ולא הספקנו אפילו להסיר ממנו את מספר הכביסה? היו הוואי, הומור ומסורת סביב החנות, וכולנו ידענו להתנהל כך, שיהיה נעים למסור, וגם נעים לקבל.

לפעמים באנו סתם, בשביל לנבור, לפשפש, להתחכך ולבלות. הילדים תמיד מצאו משהו מגניב, כמו כפית ממש ממש קטנה, תכשיט, בובה, משחק או ספר. היתה פה אווירה של קבלה, של שפע ושמחה עם דלות-החומר. היה כל-כך הרבה מבחר, עד שהרבה חפצים, בגדים ובדים עברו הסבה למשהו אחר. בעיקר אצל היצירתיים שבינינו...

שיפצנו רהיטים, חיברנו חפצים, תפרנו משמלה – כרית, ומחצאית – וילון. לקחנו בגד-ערב מפואר, והפכנו אותו לתחפושת לפורים. אספנו תקליטים ודיסקים, והשתמשנו בהם לעיצוב הקירות והרהיטים. השתמשנו בתכשיטים ישנים, לשזירה מחודשת. לכל חפץ היה שימוש. וגם אם לא – הוא שימש כתפאורה ייחודית למקום. העיצובים של עירית תרמו לנראות הנעימה של המקום ושל החפצים המוצעים בו למכירה. הכל היה מוצג בטוב-טעם, באופן נוח ומושג.

אני מאחלת לקהילת בית-אלפא עוד יוזמות מסוג זה. יוזמות שמחברות את הצרכים היום-יומיים עם הרצון להפגש.

תודה לכן על שנים רבות של כייף ופישפואיס.

יונת, המשפחה והחברים.